

надсловъ „Независимостъ“, понеже „Свобода“ е билъ спрѣнъ отъ ромѣнското правителство по искането на Турция. „Независимостъ“ и „Свобода“, следователно, сѣ единъ и сѣщъ вестникъ, съ свършено еднакви задачи, езикъ, тенденция и външенъ видъ. „Независимостъ“ е продължилъ нумерацията на „Свобода“ и започналъ съ година трета. Затова и тѣхното разглеждане става успоредно.

„Свобода“ се е печатилъ отначало въ печатниците на Радулеску и Андричъ, обаче въ послѣдствие Каравеловъ доставилъ, както за нуждитѣ на вестника си, тъй и за организацията, печатница отъ Бѣлградъ. Машината била взета на кредитъ отъ нѣкой си търговецъ Райчевичъ. Доставянето на печатница отъ Бѣлградъ дало поводъ на Каравеловитѣ противници въ Букурещъ и Цариградъ, чрезъ „Отечество“ и „Турция“, да пуснатъ редъ интриги по неговъ адресъ, обвинявайки го въ продажничество, въ вземане печатница подкупъ отъ сръбската държава . . . Споредъ Ив. Г. Кличаровъ, изобретателъ на тази легенда билъ П. Кисимовъ.¹⁾

Каравеловъ нарекълъ своя вестникъ „Свобода“. Това не е случайно. Въ думата „Свобода“ той искалъ да изрази смисъла, задачата на бѣлгарската емиграция, да начертаете програмата на вестника си, помѣстена въ първия брой:

„Ний, ромунскитѣ бѣлгаре, живѣемъ въ свободна държава, въ която сѣки човѣкъ е свободенъ явно да исказва своите идеи и своите желания, и за това ний наричаме своятъ вѣстникъ „Свобода“. Целъта на „Свобода“ е да защитава бѣлгарските интереси и да показва на бѣлгарскитѣ народъ пътъ, по който трѣба той да вѣрви, за да може по-лесно да достигне до своето нравствено сѣвършенство и до своята политическа независимостъ. Освѣтъ това „Свобода“ ще употреби сиките си сили да опознае бѣлгарскитѣ народъ съ неговите сѣсѣди и обратно“.

Тѣзи нѣколко програмни думи ясно говорятъ за революционния характеръ на вестника. Въ неговитѣ колони сѣ отразени идеитѣ, разбиранията и становището на Каравеловъ и революционната бѣлгарска емиграция въ Букурещъ по народностната проблема, църковния въпросъ, балканската федерация и образованието на бѣлгарското племе. Разрешението на тѣзи проблеми се поставя отъ „Свобода“ и „Независимостъ“ въ тѣсна зависимостъ отъ освобождението на бѣлгарското племе. Съ дебели линии е прокарана въ всѣки брой, въ всѣка статия мисълъта, че е невъзможенъ какъвто и да е напредѣкъ на бѣлгарското племе, преди то да смѣкне турския яремъ, преди да изтрѣгне политическата си свобода.

¹⁾ Л. Каравеловъ стр. 116.

Въ „Независимостъ“ (бр. 23, г. III, 1873 г.) Каравеловъ отговаря така: „Ние сме купили печатницата си не отъ сѣрбското правителство, а отъ г. Райчевича, съ когото и до днесъ имаме смѣтка“.